ΜΗΤΡΟΠΟΛΙΤΟΥ
ΚΑΙΣΑΡΙΑΝΗΣ, ΒΥΡΩΝΟΣ ΚΑΙ ΥΜΗΤΤΟΥ
ΔΑΝΙΗΛ

Η ΕΝΕΡΓΕΙΑ ΤΟΥ ΠΑΝΑΓΙΟΥ ΠΝΕΥΜΑΤΟΣ

(Ἑορτὴ τῆς Ἁγίας Πεντηκοστῆς)

Ἱερὰ Μητρόπολις Καισαριανῆς, Βύρωνος καὶ Υμηττοῦ
2010

Η ΕΝΕΡΓΕΙΑ ΤΟΥ ΠΑΝΑΓΙΟΥ ΠΝΕΥΜΑΤΟΣ

(Ἑορτὴ τῆς Ἁγίας Πεντηκοστῆς)

Κείμενα:
Μητροπολίτου Καισαριανῆς, Βύρωνος καὶ Ὑμηττοῦ
Δανιὴλ

Στοιχειοθεσία, Διακόσμησις, Ἐπιμέλεια Ἐκδόσεως:
Ἀδελφότης Ἱερᾶς Μονῆς Ἁγίου Ἰωάννου Προδρόμου Καρέα

Εἰκόνα ἐξωφύλλου:
Ἡ Πεντηκοστή
(Εἰκονογράφηση Πέτρου Βαμπούλη)

Σειρά:
«Χριστολογικά» ἀριθμ. 25

Copyright:
Ἱερὰ Μητρόπολις Καισαριανῆς, Βύρωνος καὶ Ὑμηττοῦ.
Λεωφόρος Ὑμηττοῦ 47-51, Τ.Κ. 161 21 Καισαριανὴ
Τηλ.: 210.72.24.123
www.imkby.gr e-mail: info@imkby.gr

ISBN: 978-960-6841-33-0

Ἐκδοτική Παραγωγή
Ἐπταλοφος
ΕΠΤΑΛΟΦΟΣ Α.Β.Ε.Ε.
Ἀριστοτέλους 12-16, 116 36 Ἀθήνα
Τηλ.: 210.921.7512, 210.921.4820 • Fax: 210.923.7033
www.eptalofos.gr • e-mail: info@eptalofos.gr

Η ΕΝΕΡΓΕΙΑ ΤΟΥ ΠΑΝΑΓΙΟΥ ΠΝΕΥΜΑΤΟΣ

(Ἑορτὴ τῆς Ἁγίας Πεντηκοστῆς)

Τοῦ Μητροπολίτου
Καισαριανῆς, Βύρωνος καὶ Ὑμηττοῦ
Δανιὴλ

Ὁ Κύριός μας στήν ἀποχαιρετιστήρια ὁμιλία Του πρός τούς μαθητές Του, ὅπως μᾶς παραδόθηκε ἀπό τόν εὐαγγελιστή Ἰωάννη, ὑπόσχεται ὅτι θά στείλει τό ἅγιο Πνεῦμα μετά τό θάνατό Του, τήν ἀνάστασή Του καί τήν ἐπιστροφή Του στόν οὐρανό.

«Ἐὰν ἀγαπᾶτέ με, τὰς ἐντολὰς τὰς ἐμὰς τηρήσατε, καὶ ἐγὼ ἐρωτήσω τὸν πατέρα καὶ ἄλλον παράκλητον δώσει ὑμῖν, ἵνα μένῃ μεθ' ὑμῶν εἰς τὸν αἰῶνα, τὸ Πνεῦμα τῆς ἀληθείας, ὃ ὁ κόσμος οὐ δύναται λαβεῖν, ὅτι οὐ θεωρεῖ αὐτὸ οὐδὲ γινώσκει αὐτό· ὑμεῖς δὲ γι-

νώσκετε αὐτό, ὅτι παρ' ὑμῖν μένει καὶ ἐν ὑμῖν ἔσται» (Ἰωάννου ιδ΄ 15-17).

Δηλαδή: *«Ἂν μὲ ἀγαπᾶτε, τηρῆστε τὶς ἐντολές μου. Κι ἐγὼ θὰ παρακαλέσω τὸν Πατέρα νὰ σᾶς δώσει ἄλλον Παράκλητο, τὸ Πνεῦμα τῆς Ἀλήθειας, ὥστε νὰ εἶναι γιὰ πάντα μαζί σας. Τὸ Πνεῦμα αὐτὸ δὲν μπορεῖ νὰ τὸ δεχθεῖ ὁ κόσμος, γιατὶ οὔτε τὸ διακρίνει οὔτε τὸ γνωρίζει· ἐσεῖς τὸ γνωρίζετε, γιατὶ μένει κοντά σας καὶ θὰ ὑπάρχει μέσα σας».*

«Ταῦτα λελάληκα ὑμῖν παρ' ὑμῖν μένων· ὁ δὲ παράκλητος, τὸ Πνεῦμα τὸ ἅγιον ὃ πέμψει ὁ πατὴρ ἐν τῷ ὀνόματί μου, ἐκεῖνος ὑμᾶς διδάξει πάντα καὶ ὑπομνήσει ὑμᾶς πάντα ἃ εἶπον ὑμῖν» (Ἰωάννου ιδ΄ 25-26).

Δηλαδή: *«Αὐτὰ σᾶς δίδαξα ὅλον αὐτὸ τὸν καιρὸ ποὺ βρίσκομαι κοντά σας. Ἀλλὰ τὸ Πνεῦμα τὸ Ἅγιο, ὁ Παράκλητος, ποὺ θὰ στείλει ὁ Πατέρας στὸ ὄνομά μου, ἐκεῖνος θὰ σᾶς διδάξει τὰ πάντα καὶ θὰ φέρει στὴ μνήμη σας ὅλα ὅσα σᾶς ἔχω πεῖ ἐγώ».*

«Νῦν δὲ ὑπάγω πρὸς τὸν πέμψαντά με, καὶ οὐδεὶς ἐξ ὑμῶν ἐρωτᾷ με ποῦ ὑπάγεις! ἀλλ' ὅτι ταῦτα λελάληκα ὑμῖν, ἡ λύπη πεπλήρωκεν ὑμῶν τὴν καρδίαν. ἀλλ' ἐγὼ τὴν ἀλήθειαν λέγω ὑμῖν· συμφέρει ὑμῖν ἵνα ἐγὼ ἀπέλθω. ἐὰν γὰρ μὴ ἀπέλθω, ὁ παράκλητος οὐκ ἐλεύσεται πρὸς ὑμᾶς· ἐὰν δὲ πορευθῶ, πέμψω αὐτὸν πρὸς ὑμᾶς· καὶ ἐλθὼν ἐκεῖνος ἐλέγξει τὸν κόσμον περὶ ἁμαρτίας καὶ περὶ δικαιοσύνης καὶ περὶ κρίσεως. περὶ ἁμαρτίας μέν, ὅτι οὐ πιστεύουσιν εἰς ἐμέ· περὶ δικαιοσύνης δέ, ὅτι πρὸς τὸν πατέρα μου ὑπάγω καὶ οὐκέτι θεωρεῖτέ

με· περὶ δὲ κρίσεως, ὅτι ὁ ἄρχων τοῦ κόσμου τούτου κέκριται.

Ἔτι πολλὰ ἔχω λέγειν ὑμῖν, ἀλλ' οὐ δύνασθε βαστάζειν ἄρτι. ὅταν δὲ ἔλθῃ ἐκεῖνος, τὸ Πνεῦμα τῆς ἀληθείας, ὁδηγήσει ὑμᾶς εἰς πᾶσαν τὴν ἀλήθειαν· οὐ γὰρ λαλήσει ἀφ' ἑαυτοῦ, ἀλλ' ὅσα ἂν ἀκούσῃ λαλήσει, καὶ τὰ ἐρχόμενα ἀναγγελεῖ ὑμῖν. ἐκεῖνος ἐμὲ δοξάσει, ὅτι ἐκ τοῦ ἐμοῦ λήψεται καὶ ἀναγγελεῖ ὑμῖν. πάντα ὅσα ἔχει ὁ πατὴρ ἐμά ἐστι· διὰ τοῦτο εἶπον ὅτι ἐκ τοῦ ἐμοῦ λήψεται καὶ ἀναγγελεῖ ὑμῖν» (Ἰωάννου ιστ΄ 5-15).

Δηλαδή: *«Τώρα ὅμως πηγαίνω σ' ἐκεῖνον ποὺ μ' ἔστειλε, καὶ κανένας σας δὲ μὲ ρωτάει ποῦ πηγαίνω. Μόνο ποὺ ἡ λύπη ἔχει γεμίσει τὴν καρδιά σας, ἐπειδὴ σᾶς τὰ εἶπα αὐτά. Κι ὅμως, ἐγὼ σᾶς λέω τὴν ἀλήθεια· σᾶς συμφέρει νὰ φύγω ἐγώ. Γιατί, ἂν ἐγὼ δὲ φύγω, δὲν θὰ ἔρθει σ' ἐσᾶς ὁ Παράκλητος ἐνῶ ἂν πάω ἐκεῖ, θὰ τὸν στείλω σ' ἐσᾶς. Κι ὅταν ἔρθει ἐκεῖνος, θὰ ἐλέγξει τοὺς ἀνθρώπους ὡς πρὸς τὴν ἁμαρτία, ὡς πρὸς τὴ δικαιοσύνη καὶ ὡς πρὸς τὴν κρίση τοῦ Θεοῦ. Ὡς πρὸς τὴν ἁμαρτία, ἐπειδὴ δὲν πιστεύουν σ' ἐμένα. Ὡς πρὸς τὴ δικαιοσύνη, ἐπειδὴ ἐγὼ πηγαίνω δικαιωμένος στὸν Πατέρα, καὶ δὲν θὰ μὲ βλέπετε πιά. Καὶ ὡς πρὸς τὴν κρίση, ἐπειδὴ ὁ κυρίαρχος αὐτοῦ τοῦ κόσμου εἶναι κιόλας καταδικασμένος.*

Πολλὰ ἔχω ἀκόμη νὰ σᾶς πῶ, ἀλλὰ δὲν μπορεῖτε τώρα νὰ σηκώσετε μεγαλύτερο βάρος. Ὅταν ὅμως θὰ ἔρθει ἐκεῖνος, τὸ Πνεῦμα τῆς Ἀληθείας, θὰ σᾶς ὁδηγήσει σὲ ὅλη τὴν ἀλήθεια. Γιατὶ δὲν θὰ μιλήσει ἀπὸ μόνος του, ἀλλὰ θὰ πεῖ ὅσα θ' ἀκούσει, καὶ θὰ σᾶς ἀναγγείλει αὐτὰ ποὺ μέλλουν νὰ συμβοῦν. Ἐκεῖνος θὰ φανε-

ρώσει τὴ δική μου δόξα, γιατὶ θὰ πάρει ἀπὸ αὐτὰ ποὺ ἔχω ἐγὼ νὰ πῶ καὶ θὰ σᾶς τὰ ἀναγγείλει. Ὅλα ὅσα ἀνήκουν στὸν Πατέρα εἶναι δικά μου· γι' αὐτὸ σᾶς εἶπα πὼς τὸ Πνεῦμα θὰ πάρει ἀπὸ αὐτὰ ποὺ ἔχω ἐγὼ νὰ πῶ καὶ θὰ τὰ ἀναγγείλει σ' ἐσᾶς».

Μετά τήν ἀνάστασή Του ἐπανάλαβε αὐτή τήν ὑπόσχεσή Του.

«Καὶ ἰδοὺ ἐγὼ ἀποστέλλω τὴν ἐπαγγελίαν τοῦ πατρός μου ἐφ' ὑμᾶς· ὑμεῖς δὲ καθίσατε ἐν τῇ πόλει Ἰερουσαλὴμ ἕως οὗ ἐνδύσησθε δύναμιν ἐξ ὕψους» (Λουκᾶ κδ΄ 49).

Δηλαδή: *«Κι ἐγὼ θὰ σᾶς στείλω αὐτὸ ποὺ σᾶς ὑποσχέθηκε ὁ Πατέρας μου. Ἐσεῖς καθίστε στὴν Ἰερουσαλὴμ ὡσότου ὁ Θεὸς σᾶς ὁπλίσει μὲ τὴ δύναμή του».*

Ὁ ἀπόστολος Λουκᾶς, ὁ συγγραφέας τῶν Πράξεων τῶν Ἀποστόλων ἀναφέρει αὐτή τήν ὑπόσχεση τοῦ Κυρίου ἐξιστορώντας τά μετά τήν ἀνάστασή Του:

«Τὸν μὲν πρῶτον λόγον ἐποιησάμην περὶ πάντων, ὦ Θεόφιλε, ὧν ἤρξατο ὁ Ἰησοῦς ποιεῖν τε καὶ διδάσκειν ἄχρι ἧς ἡμέρας ἐντειλάμενος τοῖς ἀποστόλοις διὰ Πνεύματος Ἁγίου οὓς ἐξελέξατο ἀνελήφθη· οἷς καὶ παρέστησεν ἑαυτὸν ζῶντα μετὰ τὸ παθεῖν αὐτὸν ἐν πολλοῖς τεκμηρίοις, δι' ἡμερῶν τεσσαράκοντα ὀπτανόμενος αὐτοῖς καὶ λέγων τὰ περὶ τῆς βασιλείας τοῦ Θεοῦ. καὶ συναλιζόμενος παρήγγειλεν αὐτοῖς ἀπὸ Ἱεροσολύμων μὴ χωρίζεσθαι, ἀλλὰ περιμένειν τὴν ἐπαγγελίαν τοῦ πατρὸς ἣν ἠκούσατέ μου· ὅτι Ἰωάννης μὲν

ἐβάπτισεν ὕδατι, ὑμεῖς δὲ βαπτισθήσεσθε ἐν Πνεύματι Ἁγίῳ οὐ μετὰ πολλὰς ταύτας ἡμέρας. οἱ μὲν οὖν συνελθόντες ἐπηρώτων αὐτὸν λέγοντες· Κύριε, εἰ ἐν τῷ χρόνῳ τούτῳ ἀποκαθιστάνεις τὴν βασιλείαν τῷ Ἰσραήλ; εἶπε δὲ πρὸς αὐτούς· Οὐχ ὑμῶν ἐστι γνῶναι χρόνους ἢ καιροὺς οὓς ὁ πατὴρ ἔθετο ἐν τῇ ἰδίᾳ ἐξουσίᾳ, ἀλλὰ λήψεσθε δύναμιν ἐπελθόντος τοῦ Ἁγίου Πνεύματος ἐφ' ὑμᾶς, καὶ ἔσεσθέ μοι μάρτυρες ἔν τε Ἰερουσαλὴμ καὶ ἐν πάσῃ τῇ Ἰουδαίᾳ καὶ Σαμαρείᾳ καὶ ἕως ἐσχάτου τῆς γῆς» (Πράξεων α΄ 1-8).

Δηλαδή: *«Στὸ πρῶτο μου βιβλίο, Θεόφιλε, διηγήθηκα ὅλα ὅσα ὁ Ἰησοῦς ἔκανε καὶ δίδαξε, ἀπὸ τὴν ἀρχὴ ὣς τὴν ἡμέρα ποὺ ἀναλήφθηκε, ἀφοῦ πρῶτα ἔδωσε ἐντολές, μὲ τὴ δύναμη τοῦ Ἁγίου Πνεύματος, στοὺς ἀποστόλους ποὺ εἶχε διαλέξει ὁ ἴδιος. Μετὰ τὸ θάνατό του παρουσιάσθηκε σ' αὐτοὺς ζωντανὸς μὲ πολλὲς ἀποδείξεις· ἐμφανιζόταν σ' αὐτοὺς γιὰ σαράντα μέρες καὶ τοὺς μιλοῦσε σχετικὰ μὲ τὴ βασιλεία τοῦ Θεοῦ.*

Ἐνόσω ἦταν μαζί τους κι ἔτρωγε, τοὺς παράγγειλε: "Μὴν ἀπομακρυνθεῖτε ἀπὸ τὰ Ἱεροσόλυμα, ἀλλὰ νὰ περιμένετε ἀπὸ τὸν Πατέρα τὴν ἐκπλήρωση τῆς ὑπόσχεσης, γιὰ τὴν ὁποία σᾶς μίλησα· ὅτι, δηλαδή, ἐνῶ ὁ Ἰωάννης βάπτιζε μὲ νερό, ἐσεῖς θὰ βαπτισθεῖτε σὲ λίγες μέρες μὲ τὸ Ἅγιο Πνεῦμα".

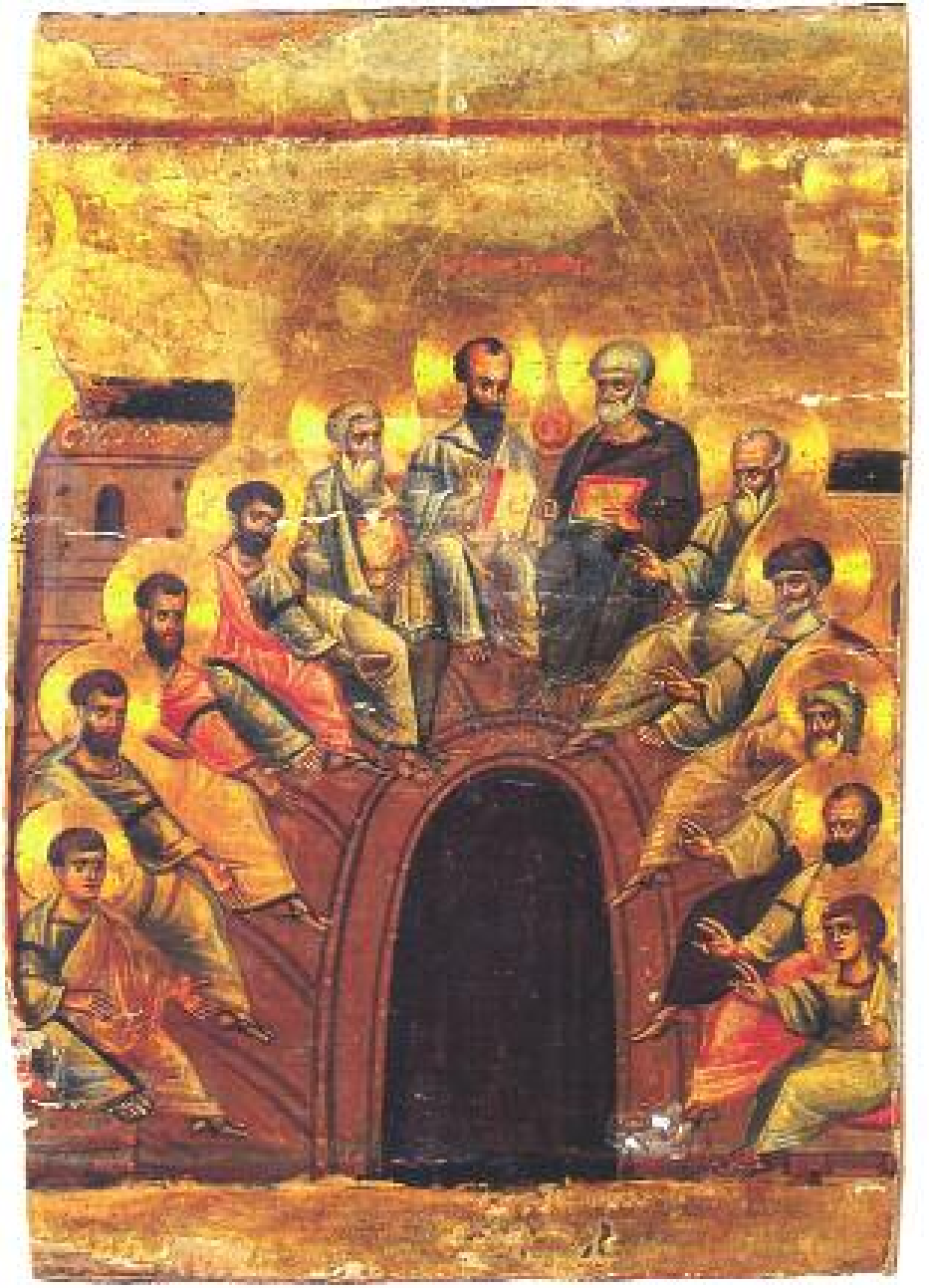
Οἱ μαθητές, λοιπόν, συγκεντρώθηκαν μία μέρα καὶ τὸν ρωτοῦσαν: "Κύριε, ἔφτασε ἄραγε ἡ ὥρα νὰ ἀποκαταστήσεις τὴ βασιλεία στὸν Ἰσραήλ;" Κι αὐτὸς τοὺς εἶπε: "Ἐσεῖς δὲν μπορεῖτε νὰ γνωρίζετε τὸν ἀκριβῆ χρόνο· αὐτὸν τὸν κρατάει ὁ Πατέρας στὴν ἀποκλειστική του ἐξουσία. Θὰ λάβετε ὅμως δύναμη ὅταν θὰ

’ρθεῖ τὸ Ἅγιο Πνεῦμα σ’ ἐσᾶς, καὶ θὰ γίνετε μάρτυρες δικοί μου, στὴν Ἱερουσαλήμ, σὲ ὅλη τὴν Ἰουδαία καὶ στὴν Σαμάρεια καὶ ὣς τὰ πέρατα τῆς γῆς”».

Κατά τήν πεντηκοστή ἡμέρα ἀπό τήν ἡμέρα τῆς ἀναστάσεώς Του ἐστάλη στούς ἁγίους Μαθητές καί Ἀποστόλους Του, ὅπως τούς εἶχε ὑποσχεθεῖ τό ἅγιο Πνεῦμα, πού φανερώθηκε μέ τή μορφή πυρίνων γλωσσῶν, πού ἐκάθησαν πάνω στά κεφάλια τους ὅπως μαρτυροῦν τό γεγονός οἱ Πράξεις τῶν Ἀποστόλων:

«Καὶ ἐν τῷ συμπληροῦσθαι τὴν ἡμέραν τῆς πεντηκοστῆς ἦσαν ἅπαντες ὁμοθυμαδὸν ἐπὶ τὸ αὐτό. καὶ ἐγένετο ἄφνω ἐκ τοῦ οὐρανοῦ ἦχος ὥσπερ φερομένης πνοῆς βιαίας, καὶ ἐπλήρωσεν ὅλον τὸν οἶκον οὗ ἦσαν καθήμενοι· καὶ ὤφθησαν αὐτοῖς διαμεριζόμεναι γλῶσσαι ὡσεὶ πυρός, ἐκάθισέ τε ἐφ’ ἕνα ἕκαστον αὐτῶν, καὶ ἐπλήσθησαν ἅπαντες Πνεύματος Ἁγίου, καὶ ἤρξαντο λαλεῖν ἑτέραις γλώσσαις καθὼς τὸ Πνεῦμα ἐδίδου αὐτοῖς ἀποφθέγγεσθαι» (Πράξεων β΄ 1-4).

Δηλαδή: *«Ὅταν ἔφτασε ἡ ἡμέρα τῆς Πεντηκοστῆς ἦταν ὅλοι μαζὶ συγκεντρωμένοι μὲ ὁμοψυχία στὸ ἴδιο μέρος. Ξαφνικὰ ἦρθε ἀπὸ τὸν οὐρανὸ μία βουὴ σὰν νὰ φυσοῦσε δυνατὸς ἄνεμος, καὶ γέμισε ὅλο τὸ σπίτι ὅπου ἔμεναν. Τότε τοὺς παρουσιάσθηκαν γλῶσσες σὰν φλόγες φωτιᾶς, ποὺ μοιράσθηκαν καὶ κάθισαν ἀπὸ μία στὸν καθένα ἀπ’ αὐτούς. Ὅλοι τότε πλημμύρισαν ἀπὸ Πνεῦμα Ἅγιο καὶ ἄρχισαν νὰ μιλοῦν σὲ ἄλλες γλῶσσες, ἀνάλογα μὲ τὴν ἱκανότητα ποὺ τοὺς ἔδινε τὸ Ἅγιο Πνεῦμα».*

Ἔκτοτε τό ἅγιο Πνεῦμα ἐνεργεῖ στήν ἱστορία ὡς ἑξῆς:

1. Γιά τή συγκρότηση τῆς Ἐκκλησίας.

Μέ τή δύναμη τοῦ ἁγίου Πνεύματος οἱ Ἀπόστολοι συγκέντρωσαν τούς πιστούς ἐντάσσοντάς τους στό σῶμα τῆς Ἐκκλησίας, πού κατά τή διδασκαλία τῶν θεοφόρων Πατέρων καί Διδασκάλων Της εἶναι ἡ ταμειοῦχος τῆς θείας Χάριτος, ἡ κιβωτός καί ὁ λιμένας τῆς σωτηρίας, τό σῶμα τοῦ ἐνδόξου Χριστοῦ, ἡ δόξα τοῦ Τριαδικοῦ Θεοῦ.

Τά πάντα στήν Ἐκκλησία ἐνεργεῖ τό ἅγιο Πνεῦμα πού κατά τόν γνωστό ὕμνο τῆς ἑορτῆς τῆς Πεντηκοστῆς «ὅλον συγκροτεῖ τόν θεσμόν τῆς Ἐκκλησίας».

Αὐτό τό πανάγιο Πνεῦμα, πού ἔλαβαν οἱ ἅγιοι Ἀπόστολοι λαμβάνουν ὅλοι οἱ πιστοί ὅταν βαπτίζονται στό Ὄνομα τῆς Ἁγίας Τριάδος κατά τήν ἐντολή τοῦ Κυρίου (Ματθαίου η΄ 19) μέ τό ἅγιο καί ἱερό Μυστήριο τοῦ Χρίσματος καί ἔτσι ἐνσωματώνονται στήν Ἐκκλησία καί γίνονται «Σῶμα Χριστοῦ» (Πρός Κορινθίους Α΄ ιβ΄ 27).

2. Στούς πιστούς.

Κατά τή διδασκαλία τῆς Ἐκκλησίας μας τό ἅγιο Πνεῦμα ἐνεργεῖ στούς πιστούς μέ τούς ἑξῆς τρόπους:

α΄. Γιά τήν κάθαρσή τους ἀπό τήν ἁμαρτία καί τίς συνέπειές της.

Στόν ὡραῖο ὕμνο «Βασιλεῦ Οὐράνιε» πού ἀπαγγέλλουμε συνεχῶς ὅταν προσευχόμαστε καί ψάλλουμε

ἀπευθυνόμενοι στό ἅγιο Πνεῦμα, ἱκετεύουμε καί δεόμαστε.

«Ἐλθὲ καὶ σκήνωσον ἐν ἡμῖν καὶ καθάρισον ἡμᾶς ἀπὸ πάσης κηλίδος».

Γιά νά καθαρισθοῦμε ἀπό τίς ἁμαρτίες μας ἀπαραιτήτως κατά τόν ἀπόστολο Ἰωάννη τόν εὐαγγελιστή πρέπει νά ὁμολογήσουμε τίς ἁμαρτίες μας. Ἑπομένως ἀπαραίτητη προϋπόθεση τῆς ἀφέσεως τῶν ἁμαρτιῶν εἶναι ἡ ὁμολογία τους.

«Ἐὰν ὁμολογῶμεν τὰς ἁμαρτίας ἡμῶν, πιστός ἐστι καὶ δίκαιος, ἵνα ἀφῇ ἡμῖν τὰς ἁμαρτίας καὶ καθαρίσῃ ἡμᾶς ἀπὸ πάσης ἀδικίας» (Α΄ Ἰωάννου α΄ 9).

Δηλαδή: *«Ἂν ὅμως ὁμολογοῦμε τὶς ἁμαρτίες μας, ὁ Θεός, ποὺ εἶναι ἀξιόπιστος καὶ δίκαιος, θὰ συγχωρέσει τὶς ἁμαρτίες μας καὶ θὰ μᾶς καθαρίσει ἀπὸ κάθε ἄδικη πράξη».*

Καθαριζόμαστε ἀπό τίς ἁμαρτίες μας ὅταν συμμετέχουμε στό μυστήριο τῆς θείας Εὐχαριστίας καί κοινωνοῦμε τοῦ ἁγίου Σώματος καί Αἵματός Του, ὅπως εἶπε:

«Καὶ λαβὼν τὸ ποτήριον καὶ εὐχαριστήσας ἔδωκεν αὐτοῖς λέγων· Πίετε ἐξ αὐτοῦ πάντες· τοῦτο γάρ ἐστι τὸ αἷμά μου τὸ τῆς καινῆς διαθήκης τὸ περὶ πολλῶν ἐκχυνόμενον εἰς ἄφεσιν ἁμαρτιῶν» (Ματθαίου κστ΄ 27-28).

Δηλαδή: *«Ὕστερα πῆρε τὸ ποτήρι καί, ἀφοῦ εἶπε εὐχαριστήρια προσευχή, τοὺς τὸ ἔδωσε λέγοντας: "Πιεῖτε ἀπὸ αὐτὸ ὅλοι, γιατὶ αὐτὸ εἶναι τὸ αἷμά μου, ποὺ ἐπισφραγίζει τὴ νέα διαθήκη καὶ χύνεται γιὰ χάρη ὅλων, γιὰ νὰ τοὺς συγχωρηθοῦν οἱ ἁμαρτίες"».*

β΄. Γιά τό φωτισμό τους.

Ὁ Κύριος ὑποσχέθηκε καί διαβεβαίωσε τούς μαθητές Του:

«Ὅταν δὲ ἔλθῃ ἐκεῖνος, τὸ Πνεῦμα τῆς ἀληθείας, ὁδηγήσει ὑμᾶς εἰς πᾶσαν τὴν ἀλήθειαν· οὐ γὰρ λαλήσει ἀφ' ἑαυτοῦ, ἀλλ' ὅσα ἂν ἀκούσῃ λαλήσει, καὶ τὰ ἐρχόμενα ἀναγγελεῖ ὑμῖν» (Ἰωάννου ιστ΄ 13).

Δηλαδή: *«Ὅταν ὅμως θὰ ἔρθει ἐκεῖνος, τὸ Πνεῦμα τῆς Ἀλήθειας, θὰ σᾶς ὁδηγήσει σὲ ὅλη τὴν ἀλήθεια. Γιατὶ δὲν θὰ μιλήσει ἀπὸ μόνος του, ἀλλὰ θὰ πεῖ ὅσα θ' ἀκούσει, καὶ θὰ σᾶς ἀναγγείλει αὐτὰ ποὺ μέλλουν νὰ συμβοῦν».*

Οἱ πιστοί πού ἀναζητοῦν τήν ἀλήθεια τῆς ζωῆς θά γνωρίσουν τήν ἀλήθεια ὡς δῶρο τοῦ Θεοῦ καί αὐτή θά τούς ἐλευθερώσει ἀπό κάθε σκοτάδι καί πλάνη κατά τό λόγο τοῦ Κυρίου:

«Καὶ γνώσεσθε τὴν ἀλήθειαν καὶ ἡ ἀλήθεια ἐλευθερώσει ὑμᾶς» (Ἰωάννου η΄ 32).

Δηλαδή: *«Καὶ θὰ γνωρίσετε τὴν ἀλήθεια καὶ ἡ ἀλήθεια θὰ σᾶς ἐλευθερώσει».*

Γι' αὐτό ὁ Κύριος διευκρίνησε στούς μαθητές Του ὅτι:

«Ὑμῖν δέδοται γνῶναι τὰ μυστήρια τῆς βασιλείας τῶν οὐρανῶν, ἐκείνοις δὲ οὐ δέδοται» (Ματθαίου ιγ΄ 11).

Δηλαδή: *«Γιατὶ σὲ ἐσᾶς ἔδωσε ὁ Θεὸς νὰ γνωρίσετε τὰ μυστήρια τῆς βασιλείας τῶν οὐρανῶν, σ' ἐκείνους ὅμως ὄχι».*

γ΄. Γιά τή θέωσή τους.

Ὁ ἀπόστολος Παῦλος κηρύττει πανηγυρικά σ' ὅλους τούς πιστούς ὅτι:

«Οὐ γὰρ ἐλάβετε Πνεῦμα δουλείας πάλιν εἰς φόβον, ἀλλ' ἐλάβετε Πνεῦμα υἱοθεσίας, ἐν ᾧ κράζομεν· ἀββᾶ ὁ πατήρ» (Πρός Ρωμαίους η΄ 15).

Δηλαδή: *«Γιατὶ τὸ Πνεῦμα ποὺ σᾶς ἔδωσε ὁ Θεὸς δὲν ἐμπνέει φόβο γιὰ τὸν Θεὸ οὔτε κάνει τοὺς ἀνθρώπους δούλους, ἀλλὰ παιδιὰ τοῦ Θεοῦ. Αὐτὸ τὸ Πνεῦμα μᾶς δίνει τὸ θάρρος νὰ λέμε τὸν Θεό: "Ἀββᾶ, Πατέρα μου!"».*

«Ὅτι δέ ἐστε υἱοί, ἐξαπέστειλεν ὁ Θεὸς τὸ Πνεῦμα τοῦ υἱοῦ αὐτοῦ εἰς τὰς καρδίας ὑμῶν, κρᾶζον· ἀββᾶ ὁ πατήρ» (Πρός Γαλάτας δ΄ 6).

Δηλαδή: *«Κι ἐπειδὴ πραγματικὰ εἶστε παιδιά του, ὁ Θεὸς ἀπέστειλε τὸ Πνεῦμα τοῦ Υἱοῦ του στὶς καρδιές μας, καὶ αὐτὸ φωνάζει: "Ἀββᾶ, Πατέρα μου!"».*

Τόν ἐκπεσόντα ἕνεκα τῆς ἁμαρτίας ἄνθρωπο δέχεται ὁ Ἐπουράνιος Θεός καί Πατέρας κατά τήν παραβολή τοῦ Ἀσώτου (Λουκᾶ ιε΄ 11-32) καί τόν ἀποκαθιστᾶ ὄχι μόνο στήν προηγούμενη θέση καί κατάσταση, ἀλλά καί σέ ἀνώτερη ὅπως ὑποσχέθηκε ὁ Κυριός μας:

«Ἐὰν πορευθῶ καὶ ἑτοιμάσω ὑμῖν τόπον, πάλιν ἔρχομαι καὶ παραλήψομαι ὑμᾶς πρὸς ἐμαυτόν, ἵνα ὅπου εἰμὶ ἐγώ, καὶ ὑμεῖς ἦτε» (Ἰωάννου ιδ΄ 3).

Δηλαδή: *«Ὅταν πάω καὶ σᾶς ἑτοιμάσω τόπο, πάλι θὰ 'ρθῶ καὶ θὰ σᾶς πάρω κοντά μου, ὥστε ὅπου εἶμαι ἐγὼ νὰ εἶστε κι ἐσεῖς».*

Γι' αὐτό ἀπευθυνόμενος πρός τόν Ἐπουράνιο Θεό καί Πατέρα παρακάλεσε:

«Πάτερ, οὓς δέδωκάς μοι, θέλω ἵνα ὅπου εἰμὶ ἐγὼ κἀκεῖνοι ὦσι μετ' ἐμοῦ, ἵνα θεωρῶσιν τὴν δόξαν τὴν ἐμὴν ἣν δέδωκάς μοι, ὅτι ἠγάπησάς με πρὸ καταβολῆς κόσμου» (Ἰωάννου ιζ΄ 24).

Δηλαδή: *«Πατέρα, αὐτοὶ ποὺ μοῦ ἔδωσες θέλω ὅπου εἶμαι ἐγὼ νὰ εἶναι κι ἐκεῖνοι μαζί μου, γιὰ νὰ μποροῦν νὰ βλέπουν τὴ δόξα τὴ δική μου, τὴ δόξα ποὺ μοῦ χάρισες, γιατὶ μὲ ἀγάπησες προτοῦ νὰ γίνει ὁ κόσμος».*

Πρός τόν Ἄγγελο τῆς ἐν Λαοδικείᾳ Ἐκκλησίας εἶπε: *«Ὁ νικῶν, δώσω αὐτῷ καθίσαι μετ᾽ ἐμοῦ ἐν τῷ θρόνῳ μου, ὡς κἀγὼ ἐνίκησα καὶ ἐκάθισα μετὰ τοῦ πατρός μου ἐν τῷ θρόνῳ αὐτοῦ»* (Ἀποκαλύψεως γ΄ 21).

Δηλαδή: *«Τὸ νικητὴ θὰ τὸν βάλω νὰ καθίσει μαζί μου στὸ θρόνο μου, ὅπως κάθισα κι ἐγὼ νικητὴς μαζὶ μὲ τὸν Πατέρα μου στὸ θρόνο του».*

Ἐνισχυόμενοι ἀπό τό ἅγιο Πνεῦμα οἱ πιστοί ἀγωνιζόμαστε γιά νά μήν ἐκπέσουμε ἀπό τήν κατάσταση τῆς θείας ζωῆς καί στερηθοῦμε τῶν αἰωνίων ἀγαθῶν.

«Διὰ Πνεύματος Ἁγίου ἡ εἰς Παράδεισον ἀποκατάστασις· ἡ εἰς βασιλείαν οὐρανῶν ἄνοδος· ἡ εἰς υἱοθεσίαν ἐπάνοδος· ἡ παρρησία τοῦ καλεῖν ἑαυτῶν πατέρα τὸν Θεόν, κοινωνὸν γενέσθαι τῆς χάριτος τοῦ Χριστοῦ, τέκνον φωτὸς χρηματίζειν, δόξης ἀϊδίου μετέχειν καὶ ἁπαξαπλῶς ἐν παντὶ πληρώματι εὐλογίας γενέσθαι, ἔν τε τῷ αἰῶνι τούτῳ καὶ ἐν τῷ μέλλοντι· τῶν ἐν ἐπαγγελίαις ἀποκειμένων ἡμῖν ἀγαθῶν, ὧν διὰ πίστεως ἀπεκδεχόμεθα τὴν ἀπόλαυσιν, ὡς ἤδη παρόντων, τὴν χάριν ἐνοπτριζόμενοι» (Μεγάλου Βασιλείου, Περί τοῦ Ἁγίου Πνεύματος, P.G. 32, 132 B-C).

Δηλαδή: *«Μὲ τὸ ἅγιο Πνεῦμα ἐπιτυγχάνεται ἡ ἀποκατάσταση στὸν παράδεισο, ἡ ἄνοδος στὴν βασιλεία*

τῶν οὐρανῶν, ἡ ἐπανάκτηση τῆς υἱοθεσίας, τὸ θάρρος νὰ ὀνομάζουμε τὸν Θεὸ Πατέρα μας, τὸ νὰ γίνουμε μέτοχοι τῆς χάριτος τοῦ Χριστοῦ, νὰ ἀποβοῦμε τέκνα φωτός, νὰ μετέχουμε τῆς αἰώνιας δόξας καὶ γενικὰ νὰ ἀπολαμβάνουμε τὸ σύνολο τῶν εὐλογιῶν καὶ κατὰ τὴν παροῦσα ζωὴ καὶ κατὰ τὴ μέλλουσα. Ἔτσι τὴ χάρη τῶν ἀγαθῶν, ποὺ σὰν ὑποσχέσεις μόνο μᾶς ἔχουν δοθεῖ καὶ ποὺ πιστεύουμε ὅτι θὰ τὰ ἀπολαύσουμε, τὴν βλέπουμε σὰν σὲ καθρέπτη, σὰν νὰ εἶναι ἤδη παρόντα».

